08/12/2022

Ιερατική Σύναξη στη Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Στο Πνευματικό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου πραγματοποιήθηκε σήμερα Πέμπτη Ιερατική Σύναξη εν όψει της εορτής των Χριστουγέννων.

Κύριος ομιλητής της Συνάξεως ήταν ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος, ο οποίος κατ' αρχήν αναφέρθηκε στις μηνιαίες Ιερατικές Συνάξεις που πραγματοποιήθηκαν από την ενθρόνισή του στην **Ιερά Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου** μέχρι σήμερα, με μια διακοπή λόγω των περιοριστικών μέτρων της πανδημίας και των ενδεκάμηνων δεσμευτικών υποχρεώσεών του λόγω της τοποτηρητείας στην **Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας**, οι οποίες Συνάξεις ξεπερνούν τις 200, στις οποίες παρουσιάστηκαν σημαντικά θεολογικά και ποιμαντικά θέματα, έγιναν ενημερώσεις για εκκλησιαστικά ζητήματα, για θέματα που συζητήθηκαν στην Ιερά Σύνοδο ή

παρουσιάστηκαν σε θεολογικά Συνέδρια στα οποία συμμετείχε ο Ίδιος ή στελέχη της Ιεράς Μητροπόλεως.

Στην συνέχεια αναφέρθηκε στον **άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό,** του οποίου η μνήμη εορτάσθηκε στις 4 Δεκεμβρίου, τον μεγάλο **Πατέρα της Εκκλησίας,** ο οποίος συνόψισε όλη την δογματική διδασκαλία της Εκκλησίας, όπως διατυπώθηκε στις Οικουμενικές Συνόδους και στους προ αύτού αγίους Πατέρες. Το βασικό δογματικό του έργο έχει τον χαρακτηριστικό τίτλο: «Εκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως».

Επεσήμανε ότι ο άγιος **Ιωάννης ο Δαμασκηνός** ονομάζει πνευματικό του πατέρα τον **άγιο Γρηγόριο τον θεολόγο**, ο οποίος έζησε 4 αιώνες πριν από αυτόν. Στο δε έργο του βασίζεται, εκτός από τον άγιο Γρηγόριο, και στον άγιο Μάξιμο τον ομολογητή. Λέει μάλιστα για αυτά που γράφει ότι «ουκ εμός ο λόγος, αλλά και εμός», πράγμα που σημαίνει ότι είχε κάνει δική του ζωή την παράδοση που προσέλαβε από τους πνευματικούς του **Πατέρες**. Ο ίδιος γράφει ότι παράδοση είναι *«ο θεολογικώτατος κλήρος»* που παρέλαβε *«εκ θεολόγου πατρός»*, εννοώντας τον άγιο **Γρηγόριο τον Θεολόγο.**

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην δομή του έργου *«Εκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως»* και στην συνέχεια επικεντρώθηκε στην ενότητα «περί της θείας οικονομίας», ερμηνεύοντας κυρίως το όνομα Χριστός, το ποια, δηλαδή, σημασία είχε στην **Παλαιά Διαθήκη** και ποια όταν αποδίδεται στον ενανθρωπήσαντα Λόγο Θεό. Στην Παλαιά Διαθήκη Χριστοί ήταν άνθρωποι, όπως ο Σαούλ και ο Δαβίδ, οι χρίοντες ήταν πάλι άνθρωποι, όπως ο προφήτης Σαμουήλ, και το χρίσμα ήταν το λάδι. Στον Χριστό, που ήταν ο Υιός και Λόγος του Θεού, που προσέλαβε στην υπόστασή του, από την Παρθένο Μαρία, την φύση μας, τα πάντα είναι η θεότητα. Χρίων είναι ο Θεός, χρίσμα η θεότητα, χριόμενη είναι η ανθρώπινη φύση που έχει υπόστασή της τον Υιό και Λόγο του Θεού.

Κατόπιν ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος **π.Θωμάς Βαμβίνης** αναφέρθηκε σε τρέχοντα θέματα που αφορούν την διοίκηση των Ενοριών, ιδιαίτερα τις υποχρεώσεις των προέδρων των Εκκλησιαστικών Συμβουλίων.